Dosarul nr. 5r-6379/2023
4-23148936-12-5r-19102023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

27 decembrie 2023 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
În componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Olga Bejenari
Grefier Melisa Gaidanov
În lipsa:
Petiţionarului Gheorghe Lupu
Agentului constatator al IP Botanica Vasilii Guțu
(în privința cărora au fost întreprinse măsurile necesare şi de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică contestația depusă de **Lupu Gheorghe, data nașterii *****, IDNP *****, domiciliat în ******* împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 062206 din 16 septembrie 2023, emisă de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica, Guțu Vasilii, pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, prin care a fost sancţionat cu amendă în cuantum de 18 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 900 lei,

C O N S T A T Ă:

La 16 septembrie 2023, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica al DP mun. Chișinău, Guțu Vasilii a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 062206, în cadrul căruia a fost emisă decizia de sancţionare, prin care Lupu Gheorghe a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional,

fiindu-i aplicată o sancțiune cu amendă în cuantum de 18 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 900 lei *(f.d.12).*

La 27 septembrie 2023, cu nr. de înregistrare „*****”, petiționarul Lupu Gheorghe a înaintat o contestație împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 062206 din 16 septembrie 2023, prin care a solicitat admiterea contestației și anularea procesului-verbal cu privire la contravenție.

În motivarea contestației petiționarul a invocat că *nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție, pe motiv că a fost întocmit contrar prevederilor legale. Susține că a staționat, a aprins luminile de semnalizare și verifica în telefon adresa unde urma să livreze un colet. La materialele dosarului nu au fost anexate probe ce ar demonstra faptul că a încălcat prevederile articolului nominalizat. Au fost încălcate prevederile art. 443 din Codul contravențional, au fost efectuate rectificări în procesul contravențional, adresa de domiciliu a fost indicată greșit, numărul de înmatriculare nu este citeț, la rubrica marca/model a fost indicat ,,*****”, însă automobilul pe care îl deține este de marca ,,*****”. Menționează că, agentul constatator a indicat că a staționat în loc interzis și a închis accesul la curtea blocului locativ, însă art. 235 alin. (2) din Codul contravențional, prevede utilizarea echipamentelor terminale de comunicații electronice mobile în timpul conducerii vehiculului. A fost aplicată amendă în mărime de 18 unități convenționale, iar art. 235 alin. (2) din Codul contravențional prevede amendă de la 9 la 12 unități convenționale, amendă care nu era în drept să o aplice un polițist de sector. Conform art. 445 din Codul contravențional, consideră că procesul-verbal cu privire la contravenție urmează să fie anulat pe motiv că nu au fost consemnate datele și faptele indicate în norma materială și anume au fost încălcate prevederile art. 384, art. 443 din Codul contravențional, patronimicul agentului constatator, adresa de domiciliu fiind indicată greșit, locuieşte pe *****, iar agentul constatator a indicat *****, nu i-au fost aduse la cunoștință drepturile, modalitatea de plată.*

Instanța de judecată menționează că contestaţia şi materialele dosarului contravenţional au fost expediate în adresa Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani), fiind repartizată judecătorului Olga Bejenari la 19 octombrie 2023 *(f.d.1).*

În şedinţă de judecată, *petiţionarul Lupu Gheorghe*, a fost citat legal privind data, ora şi locul examinării cauzei contravenționale, la adresa indicată personal şi olograf de aceasta în contestaţia sa, citaţia fiind restituită cu menţiunea *,,nereclamat” (f.d. 17-18).*

Din aceste considerente, instanţa de judecată consideră că a luat toate măsurile necesare pentru citarea legală a petiţionarului, care a fost înştiinţat cu certitudine despre cazul său şi prin urmare, prin prisma art. 455 alin. (3) din Codul

contravențional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absenţa lui Lupu Gheorghe, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

În subsidiar, instanța de judecată reține că, persoana în privința căreia a fost emisă o decizie de sancţionare este responsabilă de veridicitatea datelor de contact comunicate instanţei și de recepționarea corespondenței expediate pe adresa comunicată de el în contestaţia sa, astfel instanţa consideră că într-un mod diligent s-au luat toate măsurile necesare pentru a respecta procedura de citare legală a petiţionarului, care în pofida înştiinţării legale, a refuzat tacit să se prezinte în şedinţă de judecată, pentru a-şi mai susţine argumentele.

Agentul *constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica al DP mun. Chișinău, Guțu Vasilii*, fiind citat legal despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, prin citație scrisă expediată la adresa de e-mail ***** *(f.d. 16),* nu s-a prezentat în instanţa de judecată, nu a solicitat examinarea cauzei în continuare în absenţa sa și nu a comunicat motivele neprezentării, iar în acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală.

În subsidiar, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță și de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar agentul constatator şi petiţionarul nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înştiinţării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

Analizând contestația și verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de forma prevăzute de

lege pentru valabilitatea sa şi coroborând menţiunile agentului constatator la materialele dosarului contravenţional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin decizia de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 062206 din 16 septembrie 2023, petiţionarul Lupu Gheorghe a fost sancționat contravențional, incriminându-i-se săvârșirea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, iar conform procesului-verbal cu privire la contravenţie, în acţiunile persoanei a fost reţinut faptul că *la 16 septembrie 2023, ora 09:00 min., în mun. Chişinău, bd. Traian, nr. 22, a staționat autocamionul de model ,,*****" cu numărul de înmatriculare ,,*****" în loc interzis, blocând accesul în curtea blocului locativ, ignorând astfel prevederile pct. 70 lit. a) din Regulamentul circulaţiei rutiere (f.d. 12).*

Contestația împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 062206 din 16 septembrie 2023, a fost înaintată de către petiționar la 27 septembrie 2023 *(f.d. 3),* fiind înregistrată în cancelaria autorităţii constatatoare cu nr. de intrare „*****", adică cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În drept, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Instanţa mai constată că potrivit art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 228–243, se constată şi se examinează de către poliţie.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 062206 din 16 septembrie 2023.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravenţional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Instanța de judecată reține că procesul-verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancţionare au fost întocmite și perfectate în prezenţa petiționarului Lupu Gheorghe, fiindu-i astfel aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional şi fiind notificat privind iniţierea cauzei contravenţionale, cu asigurarea dreptului de a depune explicaţii, de a înainta obiecţii sau de a prezenta alte cereri privind administrarea unor probe suplimentare.

Instanţa statuează în vederea certitudinii aducerii la cunoştinţă a drepturilor şi obligaţiilor făptuitoarei inclusiv prin precizarea acestora în partea *verso* a actului contestat, pentru primirea căruia, acesta a confirmat prin semnătura sa ologrfă în rubrica nr. 19 din procesul-verbal cu privire la contravenţie, în acest sens obiecțiile

expuse în contestație precum că nu i-au fost explicate drepturile și modalitatea de plată a amenzii instanța le apreciază ca neîntemeiate.

În aceste condiții, instanţa consideră că a fost respectat şi art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care petiționarului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, or acesta în rubrica nr. 12 din procesul-verbal contestat a indicat „nu sunt de acord”.

La fel, din analiza actului menționat, instanța observă că petiţionarul nu a fost privat de dreptul la apărare, iar concomitent nu a fost solicitat asigurarea asistenței unui interpret/traducător, circumstanţe care nu au fost iterate nici în contestaţia sa.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu şi în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Cu referire la faptul că petiționarul a fost sancționat în baza art. 235 din Codul contravențional, iar sancțiunea aplicată depășește limita maximă prevăzută de acest articol, instanța apreciază drept neîntemeiată poziția petiționarului, or în procesul-verbal cu privire la contravenție este indicat art. 238 alin. (2), dar nu art. 235 din Codul contravențional.

În concluzie, instanţa atestă că procesul-verbal a fost întocmit de către agentul constatator în prezenţa petiţionarului, astfel neconsemnarea în proces a unor date insignifiante conform art. 443 din Codul contravenţional sau rectificări, invocate de petiționar în contestație, nu crează incertitudini, nu poate afecta esenţial fondul cauzei în această situaţie, or petiţionarului nu i-a fost adusă o atingere directă şi gravă drepturilor sale şi garanţiilor stipulate în art. 384 alin. (2) din Codul contravenţional, inclusiv la administrarea probelor, să înainteze obiecţii, cereri, demersuri, să ia cunoştinţă de procesul-verbal încheiat de agentul constatator, să ceară completarea lui cu circumstanţele care, în opinia sa, trebuie să fie consemnate, iar în acest mod, instanţa apreciază neajunsurile admise de agentul constatator ca fiind irelevante şi insignifiante în raport cu fondul cauzei.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa a stabilit că din cele invocate de petiționar, ultimul nu invocă temeiuri de nulitate a procesului-verbal cu privire la contravenţie sau a deciziei de sancţionare, însă consideră în aspect substanţial că nu este vinovat în comiterea faptei imputate.

În acest context, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei

contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

La fel, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Astfel, instanța remarcă că petiţionarul Lupu Gheorghe a fost sancționat în temeiul art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție *staţionarea sau parcarea în locuri interzise.*

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în contextul acuzaţiei aduse și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravențional, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat în calitate de probă doar: - *procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 062206 din 16 septembrie 2023*, prin care a fost constatată *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”* de către agentul constatator, cu specificarea drepturilor făptuitorului pe partea *verso* a actului şi fără unor probe suplimentare *(f.d.12).*

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) din Codul contravențional, cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: *procesul-verbal cu privire la contravenție*.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută rezultă cert din art. 375 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 062206 din 16 septembrie 2023, nu face dovada certă cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat doar procesul-verbal cu privire la

contravenție, constatând *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”*, iar prin urmare, pentru susținerea acestora, urma să se prezinte în ședința de judecată sau cel mult să prezinte alte probe incontestabile cu privire la cele constatate, îndeosebi în situaţia în care petiţionarul a prezentat o versiune contrară, invocând consecvent că nu este de acord.

În aceste condiţii, instanţa constată că agentul constatator, *a priori* urma să acumuleze probe suplimentare în vederea stabilirii adevărului şi a combate versiunea înaintată de făptuitor, or în condiţiile versiunii contrare din apărare, instanţa va acorda o valenţă anume principiului *in dubio pro reo*, care acţionează exclusiv în interesul acuzatei, dacă nu se atestă prezenţa unor alte probe pertinente.

În subsidiar, instanţa mai notează că contravenţia incriminată, reieşind din trăsăturile specifice ale modalităţii de comitere, a fost susceptibilă de a fi probată şi prin alte informaţii suplimentare, care nu au fost acumulate de agentul constatator, inclusiv prin fotografii, cercetări la faţa locului etc., fiind în mod obligatoriu necesar administrarea unor probe suplimentare, or contravenţia prevăzută la art. 238 alin. (2) din Codul contravenţional face parte din categoria celor din circulația rutieră, care putea fi fixată cu ajutorul mijloacelor tehnice speciale de constatare sau declarații ale martorilor etc., iar în acest sens, instanţa constată dubii rezonabile privind existenţa vinovăţiei făptuitorului în comiterea contravenţiei, privind modul de comitere, locul, timpul şi a altor circumstanţe pertinente, dubii care se vor interpreta exclusiv în interesul petiţionarului Lupu Gheorghe.

Deși, în măsură în care procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 062206 din 16 septembrie 2023, nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși, pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) din Codul contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

La acest capitol, articolul 6 § 2 al Convenţiei, impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare *(Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, 20 martie 2001, par. 16) şi în contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul petiționarului, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea acuzării pe care o aduce petiționarului.

Or, instanța de judecată reiterează că din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și a subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Botanica al DP mun. Chișinău, Guțu Vasilii a pus în exclusivitate procesul-verbal cu privire la contravenție, pe când unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie

prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparține agentului constatator și de orice dubiu profită petiționarul.

Din aceste considerente, la pornirea procesului contravențional și încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție, în corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravențional, în condiţiile dezacordului făptuitorului cu cele incriminate, agentul constatator urma să identifice fapta nu doar pe baza constatărilor personale, dar și în baza unor probe acumulate.

Totodată, demonstrarea vinovăției a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu procesul-verbal cu privire la contravenție, iar în virtutea aceluiași principiu al prezumției nevinovăției, petiționarul nu este obligat să prezinte instanței probe care să demonstreze nevinovăția sa, deoarece respectiva sarcină îi revine agentului constatator.

Respectiv, instanța nu poate fi de acord cu existența unei prezumții relative de conformitate a procesului-verbal cu privire la contravenție cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației în materie de circulație rutieră, intrând în competența poliției, însă nu poate trece cu vederea că atunci când *de facto* este posibilă acumularea unui *„probatoriu”* în susținerea contravenției constatate și sancționate, iar agentul constatator are obligația şi posibilitatea de al întocmi, fapt ce nu a fost realizat în speță.

În acest context, instanţa consideră că agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Botanica al DP mun. Chișinău, Guțu Vasilii a aplicat sancțiunea contravențională, doar în baza propriilor presupuneri şi alte probe nu au fost prezentate pentru a demonstra vinovăția făptuitorului sau proba testimonială ce ar dovedi cele stabilite de el, dar nici nu s-a prezentat personal în ședința de judecată pentru a susține cele stabilite.

Prin urmare, la caz operează art. 375 alin. (3) din Codul contravențional și în special, principiul *„in dubio pro reo”*, ceea ce înseamnă că toate dubiile ce nu pot fi înlăturate în condițiile legii urmează a fi apreciate în favoarea persoanei învinuite, iar agentul constatator nu a obținut alte probe în susținerea procesului-verbal de contravenție contestat, deși ar fi avut această posibilitate în mod real.

Respectiv, în conformitate cu jurisprudența relevantă a CtEDO, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate, or lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, după cum este statuat: *„...în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil”* (a se vedea *Ruiz Torija împotriva Spaniei*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon împotriva Franței (nr. 2)*, dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

În consecință, în ședința de judecată nu a fost probat faptul că petiţionarul Lupu Gheorghe a staționat mijlocul de transport într-un loc interzis şi ignorând toate prevederile de drept enunţate în procesul-verbal cu privire la contravenţie, iar din acest considerent, în ceea ce privește starea de fapt constatată, instanța de judecată ajunge la concluzia că, fapta incriminată petiționarului prevăzută de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, nu a fost probată prin probe pertinente, concludente, utile cazului şi respectiv nu există.

În subsidiar, instanţa precizează că art. 6 § 3 lit. a) din Convenţia Europeană a Drepturilor şi Libertăţilor Fundamentale ale Omului exprimă necesitatea acordării unei atenţii deosebite notificării persoanei în cauză cu privire la *„acuzaţia”* care i se aduce, or actul de acuzare joacă un rol hotărâtor în trimiterea în judecată, adică de la comunicarea acuzaţiilor, persoana învinuită este oficial înştiinţată în scris cu privire la baza juridică şi factuală a acuzaţiilor care i se aduc [*Kamasinski împotriva Austriei*, par. 79; *Pélissier şi Sassi împotriva Franţei (MC)*, par. 51].

Totodată, instnaţa admite cu siguranţă că întinderea informaţiilor *„detaliate”* vizate de această dispoziţie variază în funcţie de circumstanţele speciale ale cauzei, dar totuşi, orice acuzat trebuie să dispună, în orice caz, de suficiente elemente pentru a înţelege pe deplin acuzaţiile care i se aduc, anume pentru a-şi putea pregăti apărarea în mod corespunzător, iar în această privinţă, caracterul adecvat al informaţiilor se apreciază din perspectiva art. 6 § 3 lit. b) din Convenţie, care recunoaşte oricărei persoane dreptul de a dispune de timpul şi înlesnirile necesare pentru a-şi pregăti apărarea, şi în lumina dreptului mai general la un proces echitabil, garantat de art. 6 § 1 [*Mattoccia împotriva Italiei*, par. 60; *Bäckström şi Andersson împotriva Suediei (dec.)*].

Prin urmare, agentul constatator, pe lângă lipsa unei argumentări şi a probelor în susţinerea acuzării sale, coroborat cu dezacordul vehement al petiţionarului privind lipsa faptei în acţiunile sale, a mai înaintat şi o acuzaţia care nu corespunde rigorilor unor informaţii „detaliate”, ce încalcă evident dreptul la apărare, prin prisma art. 6 § 3 lit. b) din Convenţie, formulând şi în imaginea unui observator obiectiv, la caz a instanţei o stare de incertitudine privind modul, locul şi timpul comiterii faptei incriminate.

De asemenea, conform prevederilor art. 461 alin. (1) din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată existența unui temei din cele prevăzute la articolul 441, instanța încetează procesul contravențional.

Subsecvent, potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazul în care nu există faptul contravenției.

Raportat la cele arătate în cauză și având în vedere prezumția de nevinovăție de care se bucură persoana acuzată, potrivit legislației naționale și internaționale, prezumție care poate fi răsturnată doar prin probe pertinente, raportând la circumstanțele cauzei, instanţa va statua că Lupu Gheorghe nu se face vinovat de săvârșirea contravenției imputate şi va dispune încetarea procesului contravenţional, din motivul că nu există fapta contravenţiei.

În baza celor prezentate și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 441 alin. (1) lit. a), 460, 461 alin. (1) şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

HOTĂRĂŞTE:

Se admite contestația depusă de **Lupu Gheorghe** împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 062206 din 16 septembrie 2023, întocmită de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Botanica al DP mun. Chișinău, Guțu Vasilii pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional.

Se anulează decizia de sancționare expusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 062206 din 16 septembrie 2023, pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, prin care **Lupu Gheorghe** a fost sancţionat cu amendă în cuantum de 18 (optesprezece) unităţi convenţionale ce reprezintă echivalentul sumei de 900 (nouă sute) lei.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui **Lupu Gheorghe**, pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Olga BEJENARI**